

១១២

6/10

សាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់
-សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៤(ផ)
ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០
-សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៩០
ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

**តាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
សាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់**

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាម
ក្រឹត្យលេខ០៦ក្រ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់ កាលពីថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ដែលមាន
សមាសភាពដូចតទៅ :

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

លោក [redacted] ក្រុមសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់

ចៅក្រមប្រឹក្សា

-លោក [redacted] ក្រុមសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់

-លោក [redacted] ក្រុមសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់

តំណាងអយ្យការ

លោក [redacted] អាជ្ញាធរអមសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [redacted] ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងខេត្តពោធិសាត់

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើជនជាប់ចោទ

១-ឈ្មោះ [redacted] ទប្រុស អាយុ២៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរស្នាម សាសនាឥស្លាម កើតនៅភូមិចុងខ្នង ឃុំអូរសណ្តាន់
ស្រុកក្រគរ ខេត្តពោធិសាត់ មុខរបរលក់ដូរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិចុងខ្នង ឃុំអូរសណ្តាន់ ស្រុកក្រគរ ខេត្តពោធិសាត់
ទោសពីមុន គ្មាន ។ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted] ប្រពន្ធឈ្មោះឡីប [redacted]
មានកូន០១នាក់ ។

២-ឈ្មោះ [redacted] ទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរស្នាម សាសនាឥស្លាម កើតនៅភូមិត្រពាំងខ្នង ឃុំឈូកស
ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិចុងខ្នង ឃុំអូរសណ្តាន់ ស្រុកក្រគរ ខេត្តពោធិសាត់
ទោសពីមុន គ្មាន ។ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted] ប្រពន្ធឈ្មោះ [redacted] នាក់ ។

ជាប់ចោទពីបទ មនុស្សឃាតិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសាលាត្បូ សង្កាត់ព្រៃព្រី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់
កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់
ទោសនៃបទក្រិដ្ឋ ។

ជនជាប់ចោទទាំងពីរអមដោយលោក [redacted] មេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ ។
ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] ទប្រុស អាយុ៥០ឆ្នាំ នៅភូមិក្រាំងតាសែន សង្កាត់ព្រៃព្រី ក្រុងពោធិសាត់
ខេត្ត ពោធិសាត់ ដោយមានលោក [redacted] មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។

ប្តឹងសុំឱ្យផ្ដន្ទាទោសជនល្មើសតាមច្បាប់ និង ទារជម្ងឺចិត្តចំនួន ១០.០០០ (ដប់ពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ។

អន្តរាគមន៍

កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ទប្រុស អាយុ៦០ឆ្នាំ បានធ្វើដំណើរមកពីលេងផ្ទះកូននៅភូមិចុងខ្ពង ឃុំអូរសណ្ដាន់ ស្រុកក្រគរ ខេត្តពោធិសាត់ ដោយជិះម៉ូតូលើកំណាត់ផ្លូវជាតិលេខ៥ ឆ្ពោះមកទិញម៉ូតូពោធិសាត់ ។ លុះមកដល់ភូមិសាលាត់រូ សង្កាត់ព្រៃញី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ នៅវេលាម៉ោង១១ និង៣០នាទី មានជនល្មើសចំនួនពីរនាក់ជិះម៉ូតូខុបគ្នាមកតាមក្រោយ មកដល់ក្បែរបានបញ្ជូនជនរងគ្រោះនឹងកាំភ្លើងខ្លីចំនួនមួយ គ្រាប់ ត្រូវក្រោមឆ្នឹងជំនិះខាងឆ្វេងបណ្ដាលឱ្យរូបស្ទើរ និង បណ្ដាលឱ្យស្លាប់ក្រោយពីបានសង្រ្គោះនៅមន្ទីរពេទ្យ ។

ទារពលសវនាការ

-តាមអំណាចកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជនរងគ្រោះ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ (ឯកសារលេខ១០) ជនរងគ្រោះ ឈ្មោះ [REDACTED] ឆ្លើយប្រាប់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ថា កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ខ្លួនបានទៅ លេងផ្ទះកូនស្រីឈ្មោះ [REDACTED] នៅភូមិចុងខ្ពង ឃុំអូរសណ្ដាន់ ស្រុកក្រគរ ខេត្តពោធិសាត់ ក្រោយពីហូបបាយរួចនៅវេលាម៉ោង ជាង១០ព្រឹក ខ្លួនបានជិះម៉ូតូឆ្ពោះមកភូមិសាលាត់រូដើម្បីមកយកអង្ករ ក្នុងពេលធ្វើដំណើរតាមផ្លូវខ្លួនឃើញ [REDACTED] ម្នាក់ទៀត [REDACTED] ជិះម៉ូតូខ្រីមពណ៌ខ្មៅខុបគ្នាតាមពីក្រោយខ្លួន លុះមកដល់ចំណុច កើតហេតុនាភូមិសាលាត់រូ ជនទាំងពីរបានជិះមកក្បែរ រួចបញ្ជូនកាំភ្លើងមកលើខ្លួនត្រូវក្រោមឆ្នឹងជំនិះមួយគ្រាប់ តែខ្លួនមិនដូលទេ ខ្លួនបានជិះម៉ូតូចូលផ្ទះរបស់អ្នកភូមិក្បែរនោះដើម្បីឱ្យគេជួយ ។ ជនរងគ្រោះបញ្ជាក់ថា ជនល្មើសទាំងពីរនាក់ អ្នកបើកម៉ូតូពាក់ មួកសុវត្ថិភាព ឯម្នាក់ជិះខាងក្រោយពាក់អាវចំ ក្រោយពីបញ្ជូនចាំបានជិះម៉ូតូយ៉ាងលឿនទៅទិសខាងលិច ចំណែកខ្លួន មួយសន្ទុះក្រោយមកទើបឡានពេទ្យមកយកទៅសង្រ្គោះនៅមន្ទីរពេទ្យ ។

-តាមចម្លើយរបស់ [REDACTED] ប្រពន្ធជនរងគ្រោះបានបញ្ជាក់ថា ខ្លួនពុំបានដឹងថាអ្នកណាជាអ្នកបញ្ជូនម្នាក់ឬប្តី របស់ខ្លួននោះទេ តែមុនពេលស្លាប់ខ្លួនបានឮប្តីរបស់ខ្លួននិយាយថា អ្នកដែលបញ្ជូនគាត់គឺឈ្មោះ [REDACTED]

-តាមចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ពលសវនាការបានបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ខ្លួនបានបើកឡានជូនប្រពន្ធទៅលក់បានឆ្នាំងតាំងពីព្រឹកព្រលឹម លុះជូនរួចហើយខ្លួនបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញដូចសព្វដង ដង [REDACTED] ថ្ងៃដែលនោះ ចន្លោះពីម៉ោង១០ព្រឹករហូតដល់ម៉ោង១២ថ្ងៃត្រង់ ខ្លួនមិនបានចេញទៅណាទេ គឺខ្លួន នៅបោកខោអាវ ដូតទឹក ហូបបាយឯផ្ទះរបស់ខ្លួន បន្ទាប់មកចូលថ្វាយបង្គំព្រះនៅក្នុងព្រះវិហារឥសាន្ត ដែលនៅក្បែរផ្ទះរបស់ ខ្លួននោះ [REDACTED] តថា នៅម៉ោង១២ជាង ពេលដែលខ្លួនចេញពីព្រះវិហារ ស្រាប់តែឃើញនគរបាលទៅហៅខ្លួនមក សាកសួរនៅប៉ុស្ដិ៍នគរបាលអូរសណ្ដាន់ ។ ក្រោយពីសាកសួររួចទើបខ្លួនដឹងថា ខ្លួនត្រូវចោទប្រកាន់ថាជាអ្នកសម្លាប់ឈ្មោះ [REDACTED] ជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] តខ្លួនមិនបានដឹងរឿងអ្វីទាំងអស់ ព្រោះពេលកើតហេតុដែលគេ ចោទប្រកាន់នោះ ខ្លួននៅឯព្រះវិហារដែលមានចម្ងាយឆ្ងាយពីកន្លែងកើតហេតុ ហើយខ្លួនមានសាក្សីជាច្រើននាក់ដឹងឮ ទើប ក្រោយពីសាកសួរចប់សមត្ថកិច្ចបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។

-តាមចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ពលសវនាការបានបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃកើតហេតុថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ចន្លោះពីម៉ោង១១ទៅម៉ោង១២ថ្ងៃត្រង់ ខ្លួននៅដឹកកាហ្វេក្នុងក្របីមកហូរសាលាឃុំអូរសណ្ដាន់ឯណោះ ដោយមានសាក្សីជាច្រើននាក់ដែលដឹកកាហ្វេជាមួយគ្នាបានដឹង ជាពិសេសសតិ [REDACTED] នាយប៉ុស្ដិ៍នគរបាលក៏នៅ ដឹកកាហ្វេនោះដែរ គឺមានទីតាំងឆ្ងាយពីកន្លែងកើតហេតុណាស់ ។ ក្រោយពេលកើតហេតុខ្លួនមិនបានគេចទៅណាទេ គឺបានចូល ទៅឆ្លើយប្តីតាមការអញ្ជើញរបស់សមត្ថកិច្ច ហើយសមត្ថកិច្ចក៏ពុំបានឃាត់ខ្លួនដែរព្រោះខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្ត ។

-តាមចម្លើយរបស់សមត្ថកិច្ចឈ្មោះ [redacted] បុគ្គលិកការពារសន្តិសុខសង្គម បានបញ្ជាក់ថា នៅពេលកើតហេតុ ថ្ងៃទី ១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ខ្លួនបានទៅដឹកកាហ្វេនៅភ្នំពេញរបស់ឈ្មោះ [redacted] រាសាណេវ៉ូអូសណ្តាន់ នៅលើ ម៉ោង១១រហូតដល់ម៉ោង១១និង៥នាទីទើបចេញពីហាងកាហ្វេ ពេលនោះលោកអធិការស្រុកក្រចក បានទូរសព្ទប្រាប់ខ្លួនថាឈ្មោះ [redacted] កាត់សម្លាប់ឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាឱ្យខ្លួនទៅជួបរបស់ជនរងគ្រោះដើរឱ្យសួររកផ្ទះ របស់ឈ្មោះទាំងពីរ ពេលនោះខ្លួនក៏រាយការណ៍ប្រាប់វិញថា ខ្លួនទើបតែបែកពីឈ្មោះ [redacted] ដឹកកាហ្វេនៅមុននេះ បន្តិច បន្ទាប់មកខ្លួនក៏ធ្វើដំណើរទៅរកផ្ទះ [redacted] ប្រាប់ [redacted] កុំស្នើសុំអ្វីសោះសូម ។ លោក [redacted] បញ្ជាក់ទៀតថា រឿងកាត់សម្លាប់មនុស្ស ខ្លួនមិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែចន្លោះពីម៉ោង១១ដល់ម៉ោង១១និង ៥នាទីថ្ងៃត្រង់នាថ្ងៃកើតហេតុនោះ ខ្លួនឃើញ [redacted] ដឹកកាហ្វេជាមួយខ្លួន រួមជាមួយឈ្មោះ [redacted] សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអូសណ្តាន់ [redacted] រាសាណេវ៉ូអូសណ្តាន់ និង ឈ្មោះ [redacted] យកការស្នើសុំ រីឯឈ្មោះ [redacted] ខ្លួនឃើញឈ្មោះនេះនៅផ្ទះក្នុងពេលដែលខ្លួនទៅរកតាមបញ្ជា របស់លោកអធិការស្រុកក្រចកនោះ ។

-តាមអំណានកំណត់ហេតុសួរចម្លើយរបស់សាក្សីបំភ្លឺឈ្មោះ [redacted] អំពី១ឃុំអូសណ្តាន់ និង [redacted] រាសាណេវ៉ូអូសណ្តាន់ (៤០, ៤១) បានឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាបញ្ជាក់ថា នៅថ្ងៃកើតហេតុខ្លួនមិនទៅថ្ងៃទេក្នុងខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ខ្លួនពិតជាបានរួមកាហ្វេជាមួយឈ្មោះ [redacted] លើម៉ោង១១ ពេលដែលខ្លួនចេញពីធ្វើការបន្ទាប់មក ទើបបែកគ្នាទៅផ្ទះមែន ប៉ុន្តែខ្លួនមិនបានដឹងអំពីរឿងឃាតកម្មនោះទេពេលនោះ ។ ឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា ចម្ងាយពី ភ្នំពេញទៅកន្លែងកើតហេតុនៅភូមិសាលាត់ មានចម្ងាយប្រហែលជាង២០គីឡូម៉ែត្រពិតៗ បើធ្វើដំណើរដោយម៉ូតូត្រូវ ប្រើពេលប្រហែល៤០នាទីទើបមកដល់ ។

-តាមអំណានកំណត់ហេតុស្តាប់ការបំភ្លឺរបស់ឈ្មោះ [redacted] (ឯកសារលេខ៥) បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ វេលាម៉ោង១១និង៣០នាទី ខ្លួនបានឮសូរសំឡេងផ្ទុះ ខ្លួនភ្លាមៗចាប់ផ្តើមរត់ ប្រហែលប្រាំនាទី ក្រោយមកស្រាប់តែឃើញ បុរសចំណាស់ម្នាក់យកម៉ូតូមកបញ្ឈរនៅមុខផ្ទះខ្លួន រួចដើរចូលមកប្រាប់ខ្លួនថា " អ្នកបែកកងហើយ គ្រួសខ្មាតត្រូវបណ្តាលឱ្យបុរស សុំឱ្យខ្លួនជួយមើលផង " ដោយឃើញឈាមហូរច្រើនពេក ខ្លួនបានទូរសព្ទហៅនគរបាលឱ្យជួយ មើល ពេលនោះជនរងគ្រោះបានដើរទៅផ្លូវជាតិវិញ ក្រោយមកទើបរថយន្តសង្គ្រោះមកដល់ ។

-តាមអំណានកំណត់ហេតុស្តាប់ការបំភ្លឺ របស់ [redacted] រាសាណេវ៉ូអូសណ្តាន់ (លេខ៥) បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ វេលាម៉ោង១១និង៣០នាទី នាងកំពុងអង្គុយលោងអង្រែងក្នុង រោងចេញម៉ូតូមួយគ្រឿងជិះម្នាក់ឯង ពីកើតទៅលិច ក្នុងពេលនោះដៃនាងបានឃើញម៉ូតូមួយគ្រឿងទៀតជិះឧបត្តាពីរនាក់មកតាមក្រោយ មកដល់ប្រហែលបីម៉ែត្រ នាងឃើញជនដែលជិះខាងក្រោយ ដកកាំភ្លើងខ្លីចាញ់សំដៅជនរងគ្រោះដែលជិះម៉ូតូម្នាក់ឯងខាងមុខ រួចជិះទៅទិសខាងលិច ចាត់ទៅ ឯជនរងគ្រោះជិះបានប្រហែល១០០ម៉ែត្របានឈប់ម៉ូតូរួចដើរចូលទៅ [redacted]

-ក្រោយពីបានសួរដូច សាក្សី [redacted] និង [redacted] បានឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា ខ្លួនមានផ្ទះនៅក្បែរផ្ទះរបស់ជនជាប់ចោទឯល [redacted] ថ្ងៃកើតហេតុនៅវេលាម៉ោង១០កន្លះព្រឹកខ្លួនបានឃើញ [redacted] បោកខោរនៅក្បែរផ្ទះ បន្ទាប់ពីបោកខោររួច បានចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះទាំងអស់គ្នា លុះដល់ម៉ោងប្រហែល១២ថ្ងៃត្រង់ ស្រាប់តែឃើញនគរបាលបុគ្គលិកមកលេ [redacted] ទៅបុគ្គលិកអូសណ្តាន់ ។ សាក្សីបានបញ្ជាក់ថា រឿងច្រើនមនុស្សខ្លួន មិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដឹងថា ចន្លោះពីម៉ោង១០កន្លះរហូតដល់ម៉ោង១២ថ្ងៃត្រង់ថ្ងៃកើតហេតុ ឈ្មោះ [redacted] មិន ទៅថ្វាយបង្គំព្រះវិហារស្នាមដែលមានចម្ងាយឆ្ងាយពីកន្លែងកើតហេតុ ។

-តាមចម្លើយសាក្សីជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] បានបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានឃើញ [redacted] ដល់ត្រូវជាកូនជាទេវនិង

ជាសាច់ប្រាក់ជំនួយគ្រោះ បានឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា ខ្លួនមិនបានឃើញពេលកើតហេតុទេ តែខ្លួនបានឮជំនួយគ្រោះ មុនពេលស្លាប់និយាយប្រាប់ថា ជនល្មើសដែលជាអ្នកបាញ់គាត់ គឺឈ្មោះ [REDACTED] មុខតុលាការ នេះតែម្តង ។

តំណាងអយ្យការសន្និដ្ឋានថា រក្សាការចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] មនុស្សឃាត់តិចទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសាលាត់រូ សង្កាត់ព្រៃព្នី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាម មាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

មេចារឹកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា សូមឯកភាពតាមតំណាងអយ្យការ ចំពោះការរក្សាការចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទ ដោយសំអាងលើសជំនួយគ្រោះ មុនពេលស្លាប់បានប្រាប់សមត្ថកិច្ច យ៉ាងច្បាស់ថា គឺជនជា [REDACTED] ជាអ្នកបាញ់ជំនួយគ្រោះ ហេតុនេះសូមឱ្យតុលាការផ្តន្ទាទោស ជនល្មើសតាមច្បាប់ និង សុំទារជម្ងឺចិត្តចំនួន១០.០០០(ដប់ពាន់)ដុល្លារអាមេរិក ។

មេចារឹកការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ពេលកើតហេតុថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ ចន្លោះពីម៉ោង ១១ទៅ១២ថ្ងៃត្រង់ ជនជាប់ចោទទាំងពីរនៅកន្លែងខុស [REDACTED] ផ្ទះនិងនៅសុត្រចម្រើវិហារឥស្សាម រីឯឈ្មោះ [REDACTED] តែមានចម្ងាយឆ្ងាយពីកន្លែងកើតហេតុ និងមានសាក្សីបញ្ជាក់ការពិតរៀងៗខ្លួន ដែលបញ្ជាក់ ថាជនជាប់ចោទមិនបានប្រព្រឹត្តដូចការចោទប្រកាន់ទេ សូមឱ្យតុលាការលើកលែងការចោទប្រកាន់តាមច្បាប់ ។

សំអាងហេតុ

១-ចម្លើយរបស់ជំនួយគ្រោះ [REDACTED] ក្រោយពេលកើតហេតុភ្លាមៗមានស្មារតីរឹងប៉ឹង បានឈប់ ម៉ត់ចត់ទៅប្រាប់ សាក្សីឈ្មោះ [REDACTED] តែបែកកងហើយ គ្រួសខ្មាតត្រូវខ្លួនបណ្តាលឱ្យរូស សុំឱ្យ ជួយមើលផង ជាចម្លើយដែលផ្ទុយពីចម្លើយរបស់ជំនួយគ្រោះរូបនេះនៅមន្ទីរពេទ្យ ដែលបានឆ្លើយប្រាប់ចំឈ្មោះជនជាប់ចោទ ដែលជាអ្នកបាញ់ ខ្លួន ចំណុចនេះអាចឱ្យតុលាការពិចារណាបាន ។

២-ចម្លើយសាក្សីជំនួយគ្រោះ គឺសុទ្ធតែបានដឹងដោយសារឮជំនួយគ្រោះនិយាយមុនពេលស្លាប់នោះទាំងអស់ ចំណុចនេះ អាចឱ្យតុលាការពិចារណាតែទៅលើចម្លើយ របស់ជំនួយគ្រោះនោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

៣-លើកំណត់ផ្លូវជាតិលេខ៥ ចម្ងាយពីកន្លែងកើតហេតុត្រង់ចំណុចភូមិសាលាត់រូ សង្កាត់ព្រៃព្នី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ ទៅកន្លែងភ្ញៀវកាហ្វេដែលជនជាប់ [REDACTED] កាហ្វេ និង ផ្ទះរបស់ជនជាប់ចោទ [REDACTED] មានចម្ងាយជាង២០គីឡូម៉ែត្រពិតៗ ចំណុចនេះបញ្ជាក់ថា ជនល្មើសក្រោយពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើសរួចមិនអាចវិលត្រឡប់ទៅ ក្រោយវិញទាន់បានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត សាក្សី [REDACTED] យបញ្ជាក់ថា ក្រោយពេលបាញ់រួចជនល្មើសជិះម៉ូតូ ទៅទិសខាងលិច មិនបានត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ(ទិសខាងកើត)ជាកន្លែងជនសង្ស័យស្ថិតនៅ ។

៤-ការអះអាងរបស់សាក្សីជំនួយគ្រោះ មិនមានភាពស៊ីសង្វាក់ទៅនឹងសាក្សីឈ្មោះ [REDACTED] ដែលបាន ឃើញហេតុការណ៍ផ្ទាល់ភ្នែកនោះឡើយ ។

៥-ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរដោះសារថា ខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសទេ ព្រោះពេលកើតហេតុខ្លួនស្ថិតនៅ ចង្កេះរបស់ខ្លួន ជាចម្លើយដែលអាចឱ្យតុលាការពិចារណាបាន ព្រោះមានសាក្សីមកបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ ជាពិសេសសាក្សីឈ្មោះ [REDACTED] តាមបុរសស្និទ្ធការបាលឃុំអូរសណ្តាន់ ដែលទទួលបន្ទុកឱ្យស្វែងរកជនជាប់ចោទ ហើយក្នុងពេលដែលទទួល បទបញ្ជារតាមទូរស័ព្ទនោះ [REDACTED] រួមស្ថិតនៅជាមួយជនជាប់ចោទតែម្តង ចំណុចនេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាជនជាប់ ចោទមិនបានទៅប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចការចោទប្រកាន់នោះទេ ។

៦- តំណាងអរណ្ណការក្សការចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] បទ
មនុស្សឃាតិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសាលាកំរូ សង្កាត់ព្រៃព្រី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា
ឆ្នាំ២០០៥ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាម មាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទំន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ចំណុចនេះ
តុលាការ មិន ពិចារណាទៅលើធាតុផ្សំនៃបទល្មើស ។

៧- តាមឯកសារសុំតាង និង ចម្លើយសាក្សី សុទ្ធតែបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា បទល្មើសកើតឡើងនៅវេលាម៉ោង១១និង
៣០នាទីថ្ងៃត្រង់ ចំណុចនេះ អាចឱ្យតុលាការពិចារណាទៅលើវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរនាក់ ដែលមានវត្តមាននៅកន្លែង
ផ្សេងៗពីគ្នា មិនមានចម្ងាយឆ្ងាយពីកន្លែងកើហេតុ ។

៨- តាមសុំតាងដាក់បន្ទុកលើជនជាប់ចោទ [redacted] ឃាតិតទុកជាមុន
ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសាលាកំរូ សង្កាត់ព្រៃព្រី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ បទល្មើស
ព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាម មាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទំន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋនោះទេ ដោយវិមតិសង្ស័យ
ត្រូវបានជា ប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ ស្របតាមមាត្រា៨នៃច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។

៩- ការប្តឹងទាមទារជម្ងឺចិត្តរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] វិជាប្រពន្ធជនរងគ្រោះ ចំនួន១០.០០០
(ដប់ពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ពីជនជាប់ចោទ [redacted] បក្សណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់
តែខុសទៅនឹងតតិច្បាប់ ។

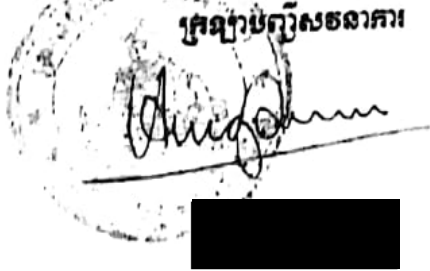
ដោយផ្អែកតាមកថាខណ្ឌចុងក្រោយនៃមាត្រា៣៥០នៃក្រមនីតិវិធីប្រហុទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧
តុលាការខេត្តពោធិសាត់សំរេច

១- អោយឈ្មោះ [redacted] ចំនួនពីបទចោទពីបទ មនុស្សឃាតិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅ
ភូមិសាលាកំរូ សង្កាត់ព្រៃព្រី ក្រុងពោធិសាត់ ខេត្តពោធិសាត់ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ
ដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទំន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

២- លើចោលការប្តឹងទាមទារជម្ងឺចិត្ត របស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី [redacted] ន
១០ ០០០ (ដប់ពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ពីជនជាប់ [redacted] ខុសទៅនឹងតតិច្បាប់ ។

៣- សាលក្រមនេះជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និង អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ
ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ កំពុងមុខជនជាប់ចោទ និង អ្នកតំណាង
ដោយអាណត្តិដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។

បើកសិទ្ធិឱ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

ក្រសួងស៊ើបអង្កេត

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ
